

Mama cu dor

Rujoiu Mihai

În suflet focul mi-e aprins
Cu dor însuflețit de mamă,
Ce arde-n veci neconținut,
Nici toată ura nu-l destramă.

De mână merg cu soarele mereu,
Trăind zile pline de fericire,
Culeg din flori polenul crud
Și-l ud cu stropul din gândire.

Pe zi ce trece mă simt învățat
De-al tău cuvânt atât de pur,
Când înfloresc, simt că am onoarea
De a-mi fi mamă, ei îți jur.

Mă iei în brațe când greșesc
Cu dragostea-ți de bun părinte,
Și-mi spui că omenească-i greșeala,
În orice colț ascuns din minte.

Când am nevoie, te strig, mamă,
Chiar dacă tu îmi ești departe,
Dar simt aproape cum îmi stai,
Citindu-mi din a vieții carte.

Luptând mereu să-mi fac un rost,
Am colindat mai departe de vază,
Dar niciodată eu nu am uitat
Să mă rog pentru tine, mamă.